



# ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“ БЛАГОЕВГРАД

ПРАВНО-ИСТОРИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ  
*Катедра „Връзки с обществеността“*

## Рецензия

по процедура за защита на дисертационен труд на тема „КОРПОРАТИВНИ СОЦИАЛНИ МРЕЖИ – ИНСТРУМЕНТ ЗА ВЪТРЕШНИ КОМУНИКАЦИИ“ на докторант Николай Веселинов Кънчев, докторска програма „Приложение на новите информационни технологии в PR“, професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки, област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, научен ръководител доц. д-р Славянка Ангелова, съгласно заповед №833/10.05.2023 г. на Ректора на Югозападен университет за научно жури

Рецензент: доц. д-р Димитрина Стефанова

### 1. Кратки биографични данни за докторанта

Николай Веселинов Кънчев завършва магистратска степен по специалност Социално-икономическа информация и следдипломна квалификация PR и реклама в СУ „Св. Климент Охридски“. Докторантът притежава богат професионален опит в редакторската и издателска област, както и в сферата на връзките с обществеността със специализация вътрешни комуникации и проекти по изграждане на имидж на бизнес организация.

### 2. Характеристика на дисертационния труд, автореферата и публикациите

Дисертационният труд е структуриран в класически вид и се състои от увод, три глави, заключение, приложения, изведени приносни моменти, публикации по темата на дисертацията, използвана литература. Общият обем на дисертацията е от 230 страници. Темата е благодатна и нова от гледна точка на изследователската насоченост, подходът,

приложенията и избраният концептуален модел. Акцентът в разработката е поставен върху новите технологии във вътрешните комуникации, ефектът от използването им, начинът, по който те променят правилата на взаимодействие в организацията и оценката на служителите – като ценен актив, за този процес.

### **Актуалност, значимост и разработеност на представения дисертационния труд**

Дисертационният труд е актуален по отношение на поставената тема, особено след въздействието на кризисния фактор Ковид 19 и настоящите кризи. Този факт се подчертава от тенденцията за прагматично използване на корпоративните социални мрежи, не само за комуникация със служителите, но и към разширяване на позициите и влиянието на вътрешният PR до степен на ефективно насърчава развитието на човешкия ресурс.

Корпоративните социални мрежи са сред най-важните инструменти, въведени най-вече в бизнес сектора в България за информиране на хората, разбиране и споделяне на организационната култура. Те притежават потенциала да осигуряват нови структури за мотивация, менторство, обмяна на професионална информация, задържане на служителите и рефлексия върху външните публики. Изпълняват множество функции.

В увода докторантът аргументирано обосновава необходимостта и мотивите за всестранно изследване по избраната тема. Ясно са очертани основната цел и задачи на дисертационния труд.

В първата част на изложението се разглеждат класически аспекти на корпоративните комуникации, които имат отношение към практиката на вътрешните комуникации на организации в среда на динамични социално-икономически и политически събития. Направеният литературен обзор обхваща изясняване на базови комуникационни понятия и модели, връзки с обществеността, брандинг, комуникация при криза, корпоративна социална отговорност, управленски модели за комуникационния процес, работодателски бранд. Макар и накратко, добре са изяснени и обосновани работните дефиниции, които са обект на настоящата разработка, както и всички ключови елементи, които го съставляват.

Втора глава е с акцент върху дигиталните комуникационни канали с приложение върху вътрешните комуникации. Литературното проучване е съобразено с актуалността, традицията и интензивността на изследователската дейност. В теоретичен аспект е доказан е сериозният отпечатък на дигиталните технологии върху трансформацията на вътрешните взаимоотношения. Открояват се предизвикателства пред реализацията на вътрешните комуникации чрез дигитални технологии. Индиректно изследването подчертава дигиталното движение на комуникация по нивата в организацията и възприемането на информацията от служителите, тяхната работоспособност и ангажираност.

Позициите на автора са аргументирани, но предвид интердисциплинарността на проблема, подлежат на научна критика и дообогатяване на знанието, което е в смисъла

на научната дискусия. Трябва да се подчертае, че обосноваването на корелацията между дигитални вътрешни комуникации, PR и управление на човешките ресурси изисква задълбочени познания в тези погранични научни области. С тази сложна задача авторът доказва, че може умело да се справи.

Направените проучвания и анализи в трета глава насочват вниманието към рефлексията на значението на служителите като най-ценния актив на организацията и обикновено тяхната производителност е право пропорционална на мотивацията, която далеч не зависи само от възнаграждението. Почти винаги мотивацията е функция на доверието на служителите към мениджмънта, на тяхната информираност относно настоящето и бъдещето на организацията и на техните взаимоотношения. Уеб пространството и дигитализацията допринасят за увеличаване на възможностите за изграждането на положителния имидж на организацията чрез ангажираност на служителите.

Емпиричният материал доказва функционирането на корпоративни социални мрежи и стремежът на самите служители към получаване на повече информация, свързана с работното им място – за предстоящи структурни промени, или за финансовите резултати на организацията, но също така с интерес четат информация за нови инициативи, или за успехи и празнични събития на колеги, особено ако ги познават лично. Изводите от изследването сочат безспорното значение на развити системи за вътрешна комуникация за ефективността на работата в организацията. Анкетираният съвсем не са съгласни с идеята за формална рамка на вътрешни комуникации, която да подпомага дейността – най-вече заради опасения за действието на подобна рамка като ограничител. Повече от половината респонденти виждат мястото на вътрешните комуникации в отдел „Човешки ресурси“, всички изказват предпочитания за хибриден модел, в който подобен вид дейност се възползва и от позитивите на PR дейностите. Осигуряването на двупосочна информация, подпомагането на работния процес, подобряване на атмосферата в организацията, предотвратяването на конфликтни ситуации и задържане на служителите – това са предимства от дейността на вътрешните комуникации, посочвани от респондентите. Представеното собствено изследване в подкрепа на изложените тези, се отличава с компетентност и коректност, илюстриран по много добър начин, което позволява на читателя да сравнява практики.

Много добро впечатление правят изводите след всяка глава, които обобщават състоянието на проблемите и тяхното всестранно разглеждане въз основа на мненията на водещите изследователи в областта.

В обобщение може да се посочи, че представената теоретична и емпирична рамка в дисертационния труд, потвърждава вече съществуващите изводи за превес на желанието, предимствата и резултатността на постбюрократичния подход на управление и взаимоотношение със служителите. За разлика от него бюрократичния модел, който налага по-безличен характер на работното място, свързвайки го с липсата

на лична ангажираност и интерес към организацията, постбюрократичния подход се възприема като начин за стимулиране на лична ангажираност, позитивно взаимодействие с колегите, мотивация, интерес към организацията и нейната устойчивост сред служителите. В този контекст отново в дневния ред на изследователското направление на вътрешния PR възниква въпросът за обмисляне на потенциалната пропаст между идеалите за постбюрократично управление и бюрократичния контрол на служителите. Съответно последното предопределя яснотата и неяснотата на степента, до която строгите правила и разпоредби контролират професионалния живот на служителите, оставяйки много малко възможности и мотивация за лично участие и съответно устойчивост на организацията.

### **Основни приноси в научната и научно-приложната област**

При така представената важна за теорията и практика тема особено в български контекст изяснява поставените проблеми и обогатява съществуващото знание в областта.

Разработката съдържа актуални и приносни аспекти за подобряване на визията, подходите и използването на дигиталните технологии във ефективното функциониране на вътрешните комуникации. Изведените научно-практически препоръки за усъвършенстване управлението на процесите за вътрешни взаимоотношения се отличават с потвърждаване на вече известни в международен план аспекти, което допълва съществуващото знание и оригиналност за българската действителност. Приемам представените приноси, които съответстват на постигнатите научно-приложни резултати.

### **Автореферат и публикации по темата на дисертационното изследване**

Авторефератът отразява адекватно на съдържанието на дисертационния труд и обобщава концентрирано по-важните аспекти на разработката, приносните моменти и публикациите.

По изследваната проблематика докторантът е посочил четири публикации. Всичките те представят моменти от настоящия труд. В бъдеще горещо препоръчвам да се разшири публикационната дейност в по-разнородни професионални научни издания.

### **3. Критични бележки, препоръки и въпроси**

Към всяко едно научно изследване могат да се дадат бележки и препоръки. За по-ползотворна научноизследователската работа в бъдеще препоръчвам на докторанта да усъвършенства уменията си за по-задълбочен синтез на водещи концепции, които реализират в научното направление и избягване на излишни описания в публицистичен стил, които разводняват текста и губят фокуса на изследването.

#### **4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

Посочените бележки и препоръки не омаловажават постиженията на дисертационния труд, който съдържа научноприложни резултати, представляващи оригинален принос в изследваната област, особено за националния контекст.

Рецензираният дисертационен труд, авторефератът, справката за приносите и научните публикации отразяват изследователските търсения, виждания и основните проучвания на Николай Кънчев по проблемите, перспективите в развитието и моделите на приложение на вътрешните комуникации чрез инструментариум на дигиталните технологии в Република България.

Докторантът показва, че притежава задълбочени теоретични знания по научното направление, умение да ги интерпретира и способности за самостоятелни научни изследвания. Счита, че текстът е разработен в достатъчен обем и съдържание, отговаря на законовите и подзаконовите актове, основните академични и научни стандарти и минималните национални изисквания по ЗРАСРБ и правилника за неговото прилагане. Предлагам на научното жури да присъди на Николай Веселинов Кънчев образователна и научната степен „доктор“ по ПН 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“, област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки и ще гласувам „ЗА“ това предложение.

29.05.2023 г.

Рецензент:

/доц. д-р Димитрина Стефанова/